

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie

ul. Morska 43, tel.: 94 343 01 99

Red. Aleksandra Danielewicz

POCZYTAJCIE MAMO, TATO! 235 (grudzień 2021)

Jak motywować dzieci do nauki ? (1)

Człowiek nie rodzi się prymusem. Umiejętności i postawy, które są niezbędne do osiągnięcia sukcesów w codziennych sytuacjach, a potem w szkole dziecko opanowuje już w pierwszych latach życia. Przygotowanie do roli ucznia i pełnienia innych ról społecznych rozpoczyna się już bardzo wcześnie, a pierwszymi nauczycielami są rodzice, rodzeństwo, rówieśnicy, dziadkowie i inni dorośli. Każde dziecko ma naturalną motywację do uczenia się i czerpie radość z opanowywania nowych umiejętności. Jest ciekawe świata, co łatwo zauważyć w niezliczonych pytaniach, które najczęściej zaczynają się od dlaczego?, po co?, jak ?. Bywa jednak, że z czasem dzieci tracą pasję i aktywność poznawczą. Słabnie w nich entuzjazm do uczenia się wciąż nowych rzeczy. Dzieje się tak zazwyczaj, gdy rozpoczyna się nauka szkolna i doznaje ono pierwszych porażek, a także, gdy zaczyna otrzymywać dużo negatywnych informacji o swoich działaniach. W dużej mierze od osób dorosłych - ważnych dla dziecka, zależy podtrzymywanie tej pozytywnej motywacji do uczenia się.

Czym zatem jest motywacja ? Definicji jest wiele, ale najprościej mówiąc, to wewnętrzna energia, która pobudza nas do działania. Gdy dziecko jest zmotywowane do czegoś, to czuje właśnie tę wewnętrzną energię i wolę działania. Dokonuje wyboru: - „ja chcę coś zrobić”, a nie „ja muszę coś zrobić”, problem jest w tym, że nie możemy od niego wymusić tego chcenia. Możemy jednak tworzyć takie warunki i wspierać wewnętrzną motywację dzieci, by chciały podejmować się nowych wyzwań. Pojawiają się w tym miejscu dwa słowa: motywacja wewnętrzna i motywacja zewnętrzna. W przypadku tej ostatniej czyli zewnętrznej nie ma miejsca na „ja chcę”. Stosujemy wówczas przysłowiowy „kij lub marchewkę”, a więc nagrody, kary, czy sztuczną rywalizację. Dziecko podejmuje działania, by uniknąć konsekwencji, czy uzyskać korzyści, ma zazwyczaj dwa sposoby radzenia sobie w takiej sytuacji, poddaje się naciskom albo buntuje się. Jednak odbiera to dziecku możliwość decydowania o własnych potrzebach, poznawania siebie oraz brania odpowiedzialności za swoje działania. Tak kształtowane młode osoby będą miały w przyszłości problem ze stawianiem sobie celów, ich realizacją, a także z samodzielnym podejmowaniem decyzji. Jak zatem wspierać motywację wewnętrzną dziecka ? Każdy człowiek, by stał się osobą kreatywną, zaangażowaną, odpowiedzialną i czuł satysfakcję z tego, co aktualnie wykonuje musi mieć spełnione podstawowe potrzeby. Pierwsza, to potrzeba autonomii, czyli stopniowego uniezależniania się od dorosłych, druga, to potrzeba kompetencji, czyli zdolność do nabywania nowych umiejętności i trzecia, to rozwijanie satysfakcjonujących relacji społecznych. Motywacja wewnętrzna ma swoje źródło w zaspokojeniu tych potrzeb. Prawdziwe, bezpieczne i wzmacniające, a także wspierające relacje z dzieckiem pozwalają mu rozwinąć skrzydła, by w przyszłości mogło się uczyć, popełniać błędy, stawiać sobie cele i z ufnością je realizować.

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie

ul. Morska 43, tel.: 94 343 01 99

Red. Aleksandra Danielewicz

POCZYTAJCIĘ MAMO, TATO! 235 (grudzień 2021)

Jak motywować dzieci do nauki ? (2)

Co możemy zatem zrobić, by pomóc swojemu dziecku w uruchomieniu tej wewnętrznej energii do działania. Dobrze jest najpierw odpowiedzieć sobie na parę pytań:

- Czy dziecko jest elastyczne, czy raczej trudno przystosowuje się do nowych sytuacji ?
- Czy szybko się nudzi, czy dąży do celu?
- Jak przeżywa sukcesy i porażki ?
- Jak radzi sobie z oceną innych?
- Jakie ma mocne strony, a co jest jego słabością?
- Jakie ma pasje i zainteresowania?
- Jak zapamiętuje nowe treści?
- Jak reaguje w sytuacji, gdy ma do rozwiązania problem?
- Czy unika tego, co sprawia mu trudności?

Odpowiedź na te pytania pozwoli nam wspierać dziecko w każdej dla niego trudnej sytuacji i wzmacniać te obszary, które są jego mocnymi stronami. Warto również słowa nakazowe typu: musisz, powinienes zastąpić: zależy mi, jest to dla mnie ważne, oczekuję od ciebie i w tym miejscu przywołujemy postawę, czy zachowanie na którym nam zależy i chcemy je wypracować. Dziecko potrzebuje od rodziców i nauczycieli wiary w nie, wsparcia w kryzysowych momentach i zrozumienia dla przeżywanego uczuć, a także posiadanych potrzeb.

Jakich działań zatem unikać?:

- straszenia tym, co się stanie, gdy czegoś nie zrobi;
- oceniania w kategorii, że coś jest ładne, brzydkie, dobre złe, zastępujemy to sformułowaniem opinii lub opisem;
- karania, które pozbawia dziecko pozytywnych doświadczeń;
- nagradzania za wszystko, co robi;
- stałego porównywania do innych.

Rodzicu ! Broń swojego dziecka, gdy potrzebuje twojego wsparcia.

Mgr Ewa Proch-Masłowska - pedagog